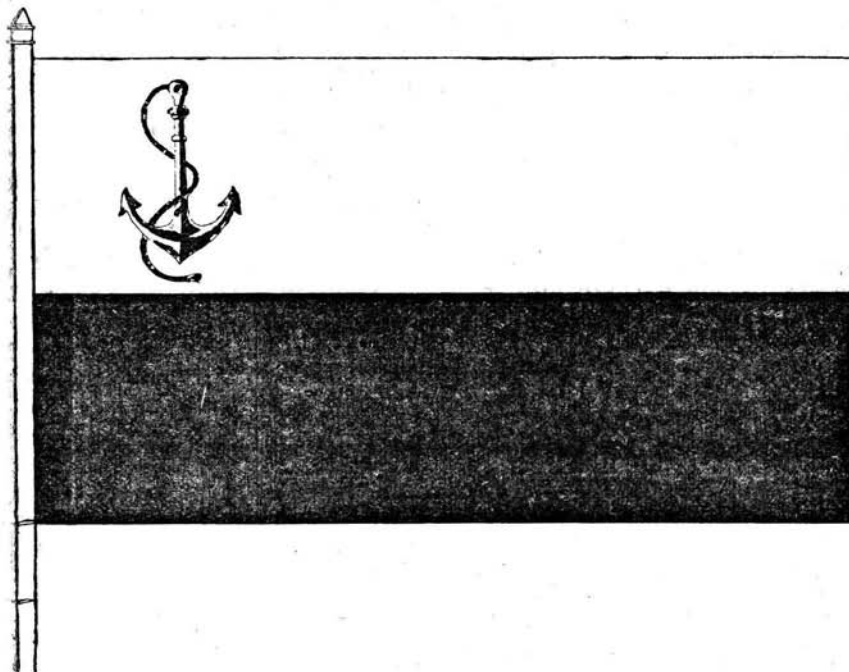

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1920 r. o ustaleniu wzoru i wymiarów bandery dla statków państwowego zarządu wodnego.

Wzór bandery.

Stosunek 1:1 $\frac{3}{4}$.

56.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 17 stycznia 1921 r.

o ustanowieniu Komisarza i podkomisarzy granicznych do regulacji spraw, wynikających z rozgraniczenia Polski i Niemiec.

Na mocy art. 12 i 18 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelných (Dz. Pr. Kr. P. z 1918 r. № 1, poz. 1) oraz ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o ratyfikacji traktatu pokoju między Mocarstwami Sprzymierzonymi i Skojarzonymi a Niemcami, podpisanego w Wersalu 28 czerwca 1919 r. (Dz. ust. R. P. z 1920 r. № 35, poz. 199) Rada Ministrów na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych zgodnie z uchwałą z dnia 16 grudnia 1921 r. zarządza co następuje:

§ 1. Dla przeprowadzenia likwidacji stosunków, wynikających z rozgraniczenia obszarów Polski i Niemiec w myśl art. 87 Traktatu z Niemcami, podpisanego w Wersalu 28 czerwca 1919 r., ustanawia się urzędy Komisa-

rza i podkomisarzy granicznych do spraw polsko-niemieckich, podlegające Ministrowi Spraw Zagranicznych.

§ 2. Obszar graniczny, w myśl art. 1 i podział jego na odcinki ustala Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej i Ministrem Spraw Wewnętrznych. Komisarzowi na obszarze tym, podkomisarzem zaś na powierzonych im odcinkach, służą w zakresie ich kompetencji uprawnienia władz administracyjnych: podkomisarzom—pierwszej, Komisarzowi zaś—drugiej instancji.

Trzecią i ostatnią instancją dla spraw granicznych w powyższych sprawach jest Minister Spraw Zagranicznych, działający w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej i Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Mianowanie Komisarza granicznego do spraw polsko-niemieckich następuje w porządku, przewidzianym dla urzędników IV stopnia służbowego na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej i Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Stanowisko Komisarza granicznego do spraw niemiecko-polskich łączy się z czynnościami członka Komisji, powołanej do wytknięcia linii granicznej między Polską a Niemcami w myśl Traktatu z Niemcami podpisanego w Wersalu 28 czerwca 1919 r.—delegowanego z ramienia Rządu Rzeczypospolitej.

Biuro pomocnicze powyższego członka Komisji wykonywa zarazem wszystkie prace, związane z jego czynnościami, wynikającymi ze stanowiska Komisarza granicznego.

Siedzibą urzędową Komisarza granicznego jest m. Poznań.

§ 4. Podkomisarzy granicznych w niezbędnej ilości mianuje na wniosek Komisarza granicznego Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej i Ministrem Spraw Wewnętrznych i jednocześnie wyznacza każdemu właściwy odcinek obszaru granicznego oraz siedzibę urzędową.

Podkomisarze podlegają służbowo Komisarzowi granicznemu.

§ 5. Do zakresu działania Komisarza i podkomisarzy granicznych do spraw polsko-niemieckich należy:

- a) bezpośrednie rozstrzygnięcie spraw administracyjnych, wynikających z rozgraniczenia Polski i Niemiec na obszarze granicznym (art. 1 i 2), których wykonanie należy do zwykłych władz administracyjnych,
- b) badanie stosunków granicznych na nowo wytkniętej linii delimitacyjnej między Polską a Niemcami zarówno z urzędu, jak na skutek odwołania się władz lub stron interesowanych,
- c) składanie Rządowi wniosków we wszelkich sprawach granicznych, oraz projektów zarządzeń do regulacji stosunków ogólnych,
- d) zbieranie i opracowanie na zlecenie Rządu materiałów do konwencji międzypaństwowych, mających być zawartymi z Niemcami oraz do innych aktów prawodawczych lub administracyjnych w zakresie stosunków granicznych.

§ 6. Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej i Ministrem Spraw Wewnętrznych może powołać przy Komisarzu granicznym i przy podkomisarzach Komisje i podkomisje graniczne likwidacyjne z głosem doradczym przy udziale przedstawicieli władz interesowanych oraz ludności miejscowej.

§ 7. W celu najskuteczniejszego i możliwie szybkiego wykonania powierzonych sobie zadań, Komisarz graniczny i podkomisarze mogą bez-

pośrednio komunikować się z wszelkimi władzami polskimi w wykonaniu swoich zadań oraz z równorzędnymi ze strony Niemiec Komisarzem i podkomisarzami granicznymi.

§ 8. Szczegóły organizacji, kompetencji i postępowania Komisarza, podkomisarzy oraz Komisji i podkomisji granicznych w myśl niniejszego rozporządzenia ustali instrukcja, którą wyda Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej, Ministrem Spraw Wewnętrznych i innymi interesowanymi Ministrami.

§ 9. Zniesienie urzędu Komisarza oraz podkomisarzy i jednocześnie przekazanie ich czynności władzom administracji ogólnej—nastąpi z rozporządzenia Rady Ministrów na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych.

§ 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej i Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Spraw Zagranicznych:

E. Sapieha

Minister Spraw Wewnętrznych:

L. Skulski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski

57.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 2 stycznia 1921 r.

w przedmiocie zmian i uzupełnień niektórych postanowień rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opłacie stempowej od sprzedaży przedmiotów zbytku.

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r., № 79, poz. 528) o opłacie stempowej od sprzedaży przedmiotów zbytku zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu wykonawczem do powyższej ustawy z dnia 13 września 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r., № 89, poz. 590) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1) brzmienie ustępu 3 § 2 uzupełnia się w sposób następujący:

„Zaświadczenia, złożone u sprzedawców służą tym osobom jako dowód przewidziany w ustępie 2 art. 3 ustawy przy wszystkich wypadkach nabycia w czasie od złożenia aż do chwili wygaśnięcia jego ważności bądź z powodu upływu czasu, na jaki został wydany (§ 4 rozp. wyk.), bądź też z tego